

spregledna slovnica gotovo na korist. Ne da bi pa mislili, da se bodele le iz nje naučili jezika slovenskega; treba je, da nas poleg nje vodi izurjen učitelj ali kaka obširniša slovnica; zmed nju eden naj vam daje tolsto mesó, naj vam mesó veže s krepkimi kitami in mesó in kite z gladko kožo oblači. Le tako vam bo, toda v kratkem in z lahka zrastle lepa in bogata — visoka in košata, živa terdna lipa lepoglasnega jezika slovenskega. Da vam v korist bi bilo — Edino je vošilo^a.

Novice žaljujejo o smrti njegovi p.: „Ime Lésarjevo je slavnoznano po vseh slovenskih okrajnah, odkar je začela Matica slovenska svoje delovanje, kateri se je, poleg učiteljske službe, kot tajnik njen ves žrtvoval. Železna delavnost njegova dan na dan od zora do mraka, kateri je le malo ur odtegnil za razvedrenje svoje, je znana vsacemu, kdor mu je bliže stal. Napade na svojo osebo, katerih je v svojem življenji dokaj doživel kakor vsak rodoljub dandanes, ki se ne gane od svojega prepričanja, je trpel pogumno v zavesti, da izvirajo le od sebičnih nasprotnikov. Novicam bil je rajni ves čas zvest prijatelj in delaven podpornik itd. (1873 str. 293).“ — Letopis Matice slovenske za 1874 kaže pod naslovom: Životopisne črtice odličnih udov Matice slovenske — str. 94—100: Anton Lesar, duhoven ljubljanske škofije, profesor na c. kr. viši realki, tajnik in odbornik Matice slovenske. (Vid. Naučny Slovnik IV. 1865).

D o p i s i.

Od Trsta, meseca julija. (Slovenski učitelji, združimo se!) Ko imajo naši kmetje káko vážno občinsko delo, ne lotijo se ga kar takó — brez nog, brez glave. Res se jim večkrat slabo posreči ali celó ponesreči, pa očitati si ne morejo, da bi se bili prenaglili, da bi se ne bili resno pripravljali — po svojih močeh in po svojem razumu dovolj pripravili. Koliko časa preteče, predno najpriprostejša misel, porodivša se iz glave modrega gospodarja ali pridne gospodinje, prestopi v realno življenje! Potreba te ali óne stvari ali naprave, njeno pomanjkanje in pogrešanje, želja po njej, razgovarjanje o njej v družini pri počitku, na polji pri delu, pri vodnjaku, pred cerkvijo in v krčmi ob nedeljah, pri različnih shodih, v občinskem zboru, posveto vanje z vaško inteligéncijo, z izkušeniimi izvedenci i. t. d. — vse to so različne faze, koje mora prvotna misel preiti, predno dospě do stvarnega uresničenja. Takó naši kmetje. In mi učitelji?

Tudi mi si nimamo v tem oziru česa očitati. Pripravljali smo se za svoje zjedinenje pač dovolj. Kedór se hoče tega prepričati, naj le vzame v roke našega »Učit. Tovariša«, osobito njegova sporočila o vsakoletnem zborovanji učiteljskih društev v Ljubljani. Kóliko se je užé tú govorilo, predlagalo, debatovalo, sklepalo i. t. d. A s kakim uspehom?

Usoda je nas Slovence uklenila mej dva mogočna, kulturna národa. In prav ta neposredstvena dotika z mnogo bolj omikanima národoma bi bila lahko ugodno vplivala na kulturni naš razvoj, ako bi tudi v življenji národov veljalo prelepo kristijansko načelo: Ne delaj drugim, česar nočes, da drugi tebi storé. Po tem načelu naša soseda z nami nista ravнала in tudi ne bosta. Svojo omiko sta hotela uporabiti le v našo smrt in jo še hočeta. Ta želja se jima ni izpolnila: Naš národ še živi! Ali nekaj sta dosegla: Neenak boj na življenje in smrt je zadržal nas Slovence v kulturnem napredku. Zaostali smo. To je kratka, a verna slika naše sedanjosti. — Vsak človek, vsak národ ima v svojem življenji dobo, ki je za njegov obstanek vážnejša nego so druge. V taki vážni dobi — mislim — živimo sedaj Slovenci. Svoji prosveti postavlja naš národ prav sedaj temelj. Prvi začetek je sicer užé storjen, ali le v nekaterih strokah. Marsikde pa še tega nimamo. In žal, da zadeva to tudi óno stroko, katero imamo mi učitelji gojiti: menim naše pedagogičsko slovstvo. Ustvaritev slov. pedagogičskega slovstva je óna vážna naloga, katera trka sě silno močjo nam, slov. učiteljem, na duri, in zaradi katere nam je treba vse moči zbrati.

Sedanje stoletje — pravijo — je stoletje napredka. Morda pa bi bilo boljše, ako bi rekli, da živimo v stoletji združevanja. Faktum je, da je dandanašnji napredek le posledica združevanja, in da ga ni človeka, kojemu ne manjka tega, kar imenujemo zdrav razum, da bi se drznil odrekati združevanju neizmerno, pravo nebeško moč. »V družbi je moč.« To je resnica, nepreklic-

ljiva resnica sedanjega časa, za katero se nam ni bati, da bi nam jo danes ali jutri kedó proglasil za puhlo frazo. Preočiten dokaz so nam različne družbe in društva, zveze in jednote, zadruge in skupščine. Zatorej slov. učitelji, združimo se! Združenje bodi naše geslo, naša volja! Združenje bode pa tudi naš odločilen korak, s katerim pristopimo od priprav k dejanju, k izvrševanju svoje naloge.

Kakšno pa naj bode to združenje? Trojno! Združiti se moramo: 1. da si ustanovimo v domačem jeziku pedagoško literaturo v lastno nadaljnje obrazovanje, 2. da povzdignemo pričeto domače slovstvo za mladino na stopinjo primerno času, stvari in národu, 3. da vzbudimo mej narodom in zunaj njegovih mej zaupanje in spoštovanje do svojega stanu. Po tem takem potrebujemo troje društev. Jedno društvo naj se bavi z izdavanjem pedagoških in metodskih knjig in drugih spisov, kateri utegnejo zanimati nas slov. učitelje. Drugo društvo naj skrbi, da dobi naša mladina v roke poučne in druge knjige, katere so po svoji vsebini in obliki primerne podpirati, dostavljati in spopolnovati šolski pouk ter buditi v mladini veselje do čitanja v poznejših letih. Ti društvi naj zajemljati torej svoje delovanje iz naših dolžnosti in pravic do šole in njene mladine. Tretje društvo slednjič naj opira svoje delovanje na našo dotiko z národom, državo, slovanskim in drugim omikanim svetom, naj zadostuje našim dolžnostim ter varuje naše pravice zunaj šole.

Ali naj si ustanovimo ta društva na novo? Bog obvárui! Imamo jih užé. In s tem je mnogo pridobito; kajti ni menda zlepa težavnjega in sitnejšega posla, nego je ustanavljanje društev znova, osobito pa društev s takó obširnim delokrogom. Ona društva pa so: 1. »Pedagoško društvo« v Krškem, 2. »Národna Šola« v Ljubljani in 3. »Slovensko učiteljsko društvo« tudi v Ljubljani.

»Pedagoško društvo« je najmlajše, a dokazalo je v kratkem času svojega obstanka živahno življensko moč, in ako bode takó nadaljevalo, — in to bode, ako bodemo slov. učitelji hoteli — nádejati se smemo od njega najboljšega uspeha za našo pedagoško literaturo, kar nam najlepše svedoči pred kratkim izdani I. »Pedagoški letnik«. S to knjigo se nam podaja prvo celotno vzgojeslovje, pisano v našem jeziku.*) Našemu národnemu ponosu bi — se vé — bolje ustrezalo, ako bi mogli reči, da je ta pedagogika izvirna slovenska, a g. Gabršek je za sedaj bolje ugodil našim odnošajem in potrebam s prevodom nemškega izvirnika. S tem je zagotovil svojemu delu gotovejšo prihodnost. Mislimo si lahko — zakaj?

Če tudi se nisem namenil oceniti »Pedagoški letnik«, vender si ne morem kaj, da bi se pri tej priliki pohvalno ne izrazil o njegovom lepem in — z majhnimi izimami — pravilnem jeziku. Posebno pa veljá to o Gabrškovem delu. In to je tudi nekaj za nas, slov. učitelje, ki za sedaj še gotovo ne pripadamo k »puristom« Preširnovi »Nove pisarije«. Dobro dé ušesu, ko sliši brati stavke, v kojih se ne »meče okoli« z besednim redom (osobito z breznaglasnicami) kakor neka žival z mehom. Pohvalno je, da zajemlje knjiga znanstvene izraze zvečine iz Cigalejeve »Terminologije«. Jednosti je treba tudi v tem pogledu. — Z druge strani se mi pa ne vidi prav trgati samostojne stavke z odvisniki, osobito če so prvi kratki. Takó bi jaz stavku str. 151. (Istega leta so začele razne sovražne stranke, nasitivše se groznega vojskovanja, poganjati se za mir.) in str. 160. (Tu se je v Slomšeku obudila ljubezen do slovenščine — tem bolj — ker se je v Sinji seznanil z ilirščino, — in do učiteljstva.) določil nastopni red: » sovražne stranke poganjati se za mir, nasitivši se in » obudila ljubezen do učiteljstva in do slovenščine — tem bolj i. t. d. Prav takó menim, da ne ugaja dobro našemu jeziku preobilica atributov pred samostavnikom, in to tem manj, ako so ti atributi skrajšani stavki. (Primer naj izpustim!) V slovenščini ni dalje dobro krajsati sestavljene samostavnike, n. pr. zemlje-, národo-, prirodopisa (nm. zemljepisa, národopisa, prirodopisa). To so malenkosti, a ker se po knjigah večkrat čitajo, hotel sem jih omeniti. — Jeden spis se mi ne vidi popolnem primeren za »Pedagoški letnik«, in ta je g. Žavskega spis »Vzroki zasurovelosti mladine šoli odrasle in sredstva, kako pomoči tej žalostni prikazni«. G. Ž. je nameraval s tem

*) Nádejati se smemo v kratkem času še kakega prirastka, in to izvirnega. G. prof. dr. Kos v Gorici skóro izvrši — kakor je slišati — izvirno pedagogiko za učiteljšča. Neki g. tovariš z Dunaja je bajé izročil ali izročil rokopis svojega popularnega vzgojeslovja v izdajo odboru »Mohorjeve družbe« v Celovci. G. prof. Ant. Zupančič objavlja kot prilogo »Duhovnemu Pastirju« izvirno pedagogiko, namenjeno v prvi vrsti našim gg. katehetom. Na ta način bi bilo torej za prvi začetek preskrbeno za vzgojno obrazovanje različnih vzgojnih faktorjev: šole, cerkve in družbe. — Veseli nas, slov. učitelje, da je začela tudi naša duhovščina nadaljevati pot, katero nam je oznamil nesmrtni naš Slomšek. Gotovo se ne varamo, ako pričakujemo, da se naši duhovni sotrudniki poprimejo še nekega prepotrebne-
nega dela — preosnove poučnih verskih knjig, osobito katekizmov.

spisom od šole ali, recimo, od učiteljev odvaliti krivdo popačenosti sedanje mladine; on piše namreč: »Šola je moderni rovaš, na kateri se zapisujejo brez vsakega obzira in brez usmiljenja pregrehe sedanjega časa; šola mora biti večkrat tako zvani »kozel pregreh« (narod govori: jeruzalemski kozel), kadar si hočejo drugi stanovi človeškega društva »roke umiti« nad izprijenostjo današnje mladé. In ti »drugi stanovi« so — kakor znano — v prvej vrsti stanovi našega priprostega in poluomikanega naroda. Jako dvoumim pa, da bi imelo »Pedagogičsko društvo« kakega člana, ali »Pedagogičski letnik« kakega naročnika iz teh stanov. Zató se drznem trditi, da je spis (ki je sicer vrlo dobro osnovan in kojega sem vsaj jaz z veseljem čital) zgrešil pravo pot, ter ostane — bojim se — »glas vpijočega v puščavi«. Kak ves drug učinek bi bil dosegel g. Ž., ako bi bil svoj spis izročil »Družbi sv. Mohora« v objavljenje. Sevêda bi bil moral nekoliko preinačiti oni del, kder govori o нравstvenej vzgoji v šoli. (Konec prih.)

Iz Primorja. Konec julija. Letos je po toliko letih prvič, da so šole po mestih v našem Primorju sklenile šolsko leto ob istem času. Prejšnja leta smo imeli tri različne šolske sklepe: 30. junija v Pulji, 15. julija v Trstu in 31. julija po ostalih mestih. Uvela se je torej neka enoličnost v tej zadevi; le žal, da je nekoliko vsled tega zavlada la še večja raznoličnost mej šolskimi počitnicami pri nas na deželi. Pa tolažimo se z laško poslovico: Altri paesi, altri costumi. (Druge dežele, drugi običaji.)

Na Koprskem učiteljski so se vršili izpiti zrelosti v zadnjem tednu prve polovice julijeve pod prvosedništvom g. dež. šol. nadzornika viteza Klodiča. Maturantov je bilo 16, med njimi jeden privatist. Po národnosti je bilo 8 Slovencev, 4 Hrvatje in 4 Italijani. Izpit so dostali vsi, jeden Slovenec z odliko, t. j. g. Ant. Grmek od sv. Ivana pri Trstu. Ostali slovenski abiturijentje so: gg. Bajt, Dekleva, Dolenc, Dominko, Leban, Šilec in Šušmel.

Na Goriškem učiteljski pa so se pričeli zrelostni izpiti 18. t. m. Prvosednik izpitni komisiji je bil tudi g. vitez Klodič-Sabladoski. Maturantinj je bilo 25, od teh so bile 3 privatistinje (jedna Slovenka s Kranjskega in dve Italijanki iz Trsta). Od rednih 22 gojenk je bilo 9 Slovenk in 13 Italijank. Italijanke so dostale izpit vse (3 z odliko), izimsi jedno privatistinjko, ki je mej ustnim izpitom odstopila. Prav tako je storila tudi slov. privatistinja. Jedna slov. gojenka mora ponoviti izpit iz jednega predmeta za dva meseca, vse druge Slovenke so bile aprobovane (dve z odliko). Odličnici sti gospodičini Hanel Sofija iz Trsta in Lavrenčič Antonija z Grete pri Trstu. Ostale slovenske abiturijentinje so gospodičine: Ivanec, Kocijančič, Leban, Lipovšek, Rauscher pl. Stainberg in Rupnik.

Slov. učiteljstvo čestita g. odličniku in gg. odličnicama ter pozdravlja z »dobro došli« vse gg. abiturijente in abiturijentinke. Želi si pa tudi, da bi mu mladi gospodje in gospodičine ne bili priraščaj le po številu, ampak tudi pri delu. Tej želji pa ustrežejo popolnem, ako si bodo vestno prizadevali uporabiti svojo prihodnost v spopolnjenje pridobitih znanosti in vednosti in v temeljito metodično-praktično obrazovanje in to ne le na korist sebi (za prih. učiteljski izpit in šoli (kjer bodo delovali), ampak tudi v blagospesnost vsega slov. solstva in učiteljstva. »Ne le, kar velewa mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan.« V to svrha naj pa po prestatnem učiteljskem izpitu nikar ne pusté riji na svoje pero in v temi svoje knjige, ampak naj svojo obrazovanost izkoristijo učiteljstvu in narodu v prosep s tem, da dejanstveno sodelujejo na polji nár. prosvete, ako jim je Bog podelil za to potrebnih vzmožnosti. Osobito še polagamo to na srce novim gospodičinam tovarišicam; kajti ženske učiteljske sotrudnice pisateljske so bile do sedaj pri nas jako redke. In v to pomozi Bog!

Iz Kameniškega šolskega okraja. Okrajna učiteljska skupščina bila je za ta okraj, kakor napovedano, v 27. dan jul. t. l. v Domžalah. Pred konferenco udeleži se učiteljstvo skupno sv. maše na Goričici, kjer so gg. učitelji prav lepo peli. Tudi gospod predsednik okrajnega šolskega sveta, c. k. vladni tajnik, gosp. G. Friedrich, udeležil se je sv. opravila. Po sv. maši pričnè se takoj zborovanje, katerega so kot gostje počastili tudi gospodje: Belar, šolski vodja II. mestne deške šole v Ljubljani; Gerkman, c. k. okr. šolski nadzornik za Logatec, in Matija Hiti, nadučitelj iz Slavine. — Obravnavalo se je po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo g. c. k. okr. šolskega nadzornika. 2. Opis šolske občine v zemljepisnem, prirodopisnem in zgodovinskem oziru v korist metodiki domovinoslovnega pouka. (Poročevalec g. Fran Marolt.) 3. Koliko je mogoče doseči pri pouku v ženskih ročnih delih na podlogi dejanskih izkušenj in z ozirom na krajevne razmere in potrebe, in kako naj se ta pouk uravná, da se ljudstvo zanj pridobi? (Na podlogi poročil, ki so je izdelale vse štiri gospdè, učiteljce tega okraja, poročala je gospdè. Klančar iz Komenda.) 4. Poročilo odbora za pregledovanje knjig »družbe sv. Mohora«.

5. Določitev učnih knjig za šolsko leto 1887/8. (§. 8. postave z dné 2. maja 1883. l.) v poročilo deželnemu šolskemu svétu. 6. Poročilo knjižnične komisije; volitev te komisije. 7. Volitev stalnega odbora. 8. Samostalni nasvèti. — Gospod okr. šolski nadzornik predstavi konferenci novega predsednika c. k. okr. šolskega svéta, kateri potem izpregovori prijazne in tehtne besede zbranim učiteljem. Svojim namestnikom voli gosp. predsednik skupščini nadučitelja gosp. Golmajerja, a konferenca pa z vsklikom kot zapisnikarja gg.: Blejca in Malenška. Na to se naznanijo konferenci premene učiteljstva v tem okraji l. 1886/7. Kar pa je užé itak znano. Gospod nadzornikovo poročilo bilo je jako obširno. Glasilo se je povsem povoljno. Konstatuje polagoma napredek šolstva v okraji. Gledé discipline bilo bi še tñ in tam kaj želeli. Isto tako tudi gledé šolske oprave in šolskih vrtov. Uradni spisi so povsod v redu. Šolsko obiskovanje se je tudi to šolsko leto izdatno izboljšalo. V vsakdanjo šolo je v okraji hodilo 4115 otrok; v ponavljajno pa 930 učencev in učenk. Šolske knjižnice brojijo nad 400 zvezkov. (Premalo.) Nekatere šole niso še naročene na »Vrtec«. Gospodje šolski voditelji prizadevajo naj se, da se vsaj vsako leto stavi v proračun 5 gld. za šolsko knjižnico. Obnašanje učiteljev je prav lepo. Gleda naj se, da se ohrani pridobljeno spoštovanje. Učenci so poslušni in dobri. Svoje više in predstojnike ljubijo in spoštujejo. Obnašajo se sploh priljudno. Koncem nadzornikovega poročila zapusti gosp. vladni tajnik F. skupščino, ker mudilo se mu je po uradnih opravilih. G. Maroltov referat bil je kaj izvrsten in obširen. (Nad 15 pisnih pol obsežajoč.) G. poročevalec dodal je svojemu izdelku dva zemljevida svoje Blagoviške šolske občine. Manjši razdelil se je vsem udeleževalcem konference. Bajè pride ta referat v »Tovarišu« na svetlo, zato ne bom podrobno o njem tñ sporočal. Tudi gospodičina Klančar rešila je pohvalno svojo zadačo. Ker bo menda tudi nje delo »Tovariš« objavil, ni da bi o tem tukaj pisaril. Četrta in peta točka dnevnega reda rešila se je s tem, da gg. učitelji njiju zapopadek pozneje vdobodó. Okrajna učit. knjižnica imela je to leto dohodkov nad 97 gld., stroškov pa nad 96 gld., tako, da ostaja še 1 gld. 4 kr. v blagajnici. Naznani se, kaj se je za to bukvarnico novega nakupilo. Sklene se, da si bukvarna naroči tudi Stritarjeva dela. Odbor ostane stari. Le mesto odhajajočega g. Golmajerja zavzame njegovo mesto g. Stiasny. Isto tako ostane stalni odbor stari. Na g. Golmajerjevo mesto stopi pa Janežič v stalni odbor. Samostalnih nasvétov bilo je dokaj. Tñ omenjam le g. Burnikov nasvèt (s Pogačnik-ovim pristavkom), da naj bi se učencem ne dajale pred 14. letom izpustnice, če tudi zadostijo šolskim terjatvam. G. Letnar zeli, naj bi se popravile po nekoliko tiskovine zadevajoč kazalo šolskih zamud; sedanje nekoliko begajo učiteljstvo. Tudi se je nasvetovalo, da naj trajajo velike počitnice dva meseca. Mesto pepelnice pa naj bo pustni ponedeljek prosti dan. Vsi predlogi bili so enoglasno vzprejeti. S cesarsko pesnijo in 3kratnem »živijo« na presv. vladarja končá se skupščina. Vkupni obed je bil pri »Venceljnu«. Mej obedom dóbi konferenca telegram od č. gg. dr. Janežiča in Koblerja iz Ljubljane slovó: »Srčni pozdrav zbranim vzgojiteljem mladine!« Konferenca pozdravi po telegramu ta dan v Ljubljani zborujoče učitelje Ljubljanske okolice, na kar istim potom kmalu dóbi odzdrav. Med obedom vrstila se je napitnica za napitnico. Tudi pelo se je mnogo in zares izbornó. Le prehitro potekel je čas, ko je bilo treba se posloviti.

Iz Postojine. (Dalje in konec.) Nekaj veselega mi je pa vender poročati o lanskej konferenciji, namreč da opominj k spravljivosti in kolegijalnosti ni ostal brezuspešen. Globoko utisnile in ukoreninile so se resne, svarujoče besede v naših srcih ter obrodile dovoljen mir in spravo med nami. Dragi tovariši, veselimo se tega srečnega preobratka, kajti preverjeni smemo biti, da bode to vzlasti v hasek nam učiteljem in šoli. Z nado, da bode ta sprava trajna, Vas prav prísérno pozdravljam ter si tako pridobiti spoštovanje in ljubezen mej ljudstvom in pri naših šolskih predstojnikih. — (Dobro, dobro mej učiteljstvom.)

Namestnikom svojim volil je gospod predsednik gospoda nadučitelja M. Zarnika.

Zapisnikarjem bila sta po nasvètu gosp. Dimnika voljena gosp. Teod. Josin in gospodičina Ivana Praprotnik.

O stanji šol poroča gospod nadzornik tako-le: Postojinski šolski okraj sme se gledé števila šol in učiteljskih moči prištevati jednim prvih v našej deželi. Priznati se mora, da je tukajšnje prebivalstvo dovoljno vneto za šolski napredek in v mnogih krajih prostovoljno prosijo za ustanovitev šol. Veliki troški, bitka revščina, katera tare ubozega Notranjca, vzrok je, da še ni ustanovljenih vseh potrebnih šol in da se razširjenje nekaterih še ni zvršilo. Gotovo še veliko težavnega dela čaka šolsko oblastnijo; kajti nahaja se lepo število jednorazrednic, katere broje postavno število za dvo- in večrazrednice, kar se bode moralo prej ali slej postavnim določbam v okom priti. Letos dovolil je vis. c. kr. deželni šolski svèt razširjenje trirazredne šole v Trnovem

v čveterorazrednico. Po sedanjem stanju šteje naš okraj 37 šol, izmedj kojih je 26 jednorazrednic, 5 dvorazrednic, 2 trirazrednici, 3 čveterorazrednice in jedna šola za silo. Nastavljenih je 54 učiteljskih moči in sicer 9 def. in 1 prov. nadučitelj, 17 def. in 15 prov. učiteljev, 5 def. in 4 prov. učiteljice, 2 pomožna učitelja in 1 učitelj za silo. Jedno učiteljsko mesto je izpraznjeno. — Izmedj prov. nastavljenih učiteljskih moči ima spricalo sposobnosti 6 učiteljev in 1 učiteljica.

Pouk je većinom poludneven, in sicer v 19. jednorazrednicah, v 4. dvorazrednicah in »v šoli za silo.« Celodneven je v 3. čveterorazrednicah, v 1. dvorazrednici in v 7. jednorazrednicah. Nekaj celo-, nekaj poludneven je v obeh trirazrednicah. — V vseh šolah poučujejo se otroci obojega spola skupno, samo v Postojni je dekliški oddelk za 3. in 4. razred.

Ves šolski okraj šteje 5447 šolagodišnjih otrok, izmedj kojih jih v šolo hodi 4981. Na posameznega učitelja jih pride 90.

Hoja v šolo je v nekaterih šolah izvrstna in ta zasluga sme se gotovo pripisovati dotičnim učiteljem, kateri gledé šolskih zamud odločno in postavno postopajo in če hoče učitelj v šoli uspešno delovati, ni li zanj pogoj redna šolska hoja?

O uspehu v posameznih predmetih izrazil se je gospod nadzornik v obče pohvalno ter potem sklenil svoje poročilo s tole željo: Ispolnujmo svoj poklic z vsem srcem in krepostjo; delujmo kot učitelji v prid mladine vztrajno in neustrašljivo za napredek šolstva in vzgojimo svoje učence tako, da bodo kedaj mogli samostojno delovati v prid občini, deželi in državi!

Poročilo Pernetovo se je z občno pohvalo vzprejelo.

Kostanjevičev poročilo »o šolskih zamudah« provzročilo je živahno debato.

V knjižnični odsek za Postojno je bilo voljeno zopet Postojnsko učiteljstvo in za Vipavo pa gospodje: Pernè, Gašperin in Mežan.

V stalni odbor bili so voljeni gg.: Zarnik, Grosman, Josin in Dimnik.

Potem sklenil je g. predsednik konferenco s trikratnim »slava-klicem« na presvetlega cesarja, in učiteljstvo je zapelo »cesarsko pesem«.

Sedaj vstane še gospod Zarnik ter se v imenu učiteljstva, zahvaljuje gospodu predsedniku za izbornu vodstvo, na kar zadonijo trikratni »živijo«.

Bila je vže jedna ura popoldne, ko smo končali zborovanje in potem smo šli vsi k vkupnemu obedu k g. nadžupanu Vičič-u. Tudi pri obedu počastil nas je naš priljubljeni g. okr. glavar ter se z učiteljstvom prav prijazno pogovarjal o njihovih težnjah in željah ter vsakemu obljubil svojo pomoč. Tako n. pr. podelil je iz svojega žepa na račun denarne podpore nekemu nadučitelju 30 gld., uvidevši, kolika nadloga ga tare. Uže dve leti bolehalo temu nadučitelju otroci in sedaj mu pa še zvesta soproga uže mesec dni leži na smrtni postelji ter vsa obupana brez pomoči pričakuje zadnje ure. In če se učiteljstvu v našem okraju kmalu gmotno ne opomore, čaka nas pri sedanjih draginjah in Krasu največja beda in revščina.

Omenim naj še, da smo se dali učitelji z gospodom okrajnim glavarjem in več duhovniki vkupno »fotografirati« ter si bomo tako ohranili večer spominek na dan 6. julija 1887. l.

Če omenim, da smo telegrafično pozdravili sotrudnike Črnomaljskega okraja, kateri so nam tudi prijazno odzdravili, upam da sem s tem svoje površno poročilo končal. Ko smo zvečer svoje Pivske kolege in kolegije spremili na kolodvor, smo se razšli z veselim srcem z željo, da se vidimo zopet zdravi i srečni prve dni meseca avgusta, ko bodo naši krvni bratje Čehi počastili Postojno in to tem bolj, ker bode prišlo semkaj mej drugimi tudi do 150 učiteljev in učiteljic. Torej na svidenje, dragi mi tovariši!

Jakob Dimnik.

Iz Škofje Loke. † Umrla je v tukajšnjem nunskem samostanu učiteljica na vnani šoli sestra Lujiza Koblar, 24 let stara. Naj v miru počiva!

Iz Ljubljane. »Dobro došli bratje Čehi!« in »Na zdari!« se te dni razlega po naši beli Ljubljani. V ponedeljek zvečer došlo je s posebnim vlakom državne železnice v Ljubljano čez 500 vrlih českih gostov, mej katerimi je mnogo velečenjenih učiteljev in učiteljic. Radostni pozdravljamo drage nam česke goste. Njihov prihod nam vtrjuje ožjo duševno bratovsko zvezo z njimi. Tudi slovensko učiteljstvo kliče iz vsega srca — posebno vrlim českim bratom učiteljem in milim nam učiteljicam: »Dobro došli!« in »Na zdari!«

— Na deželni vinarski in sadjarski šoli v Grmu bode od 8. do 27. avg. t. l. teoretični in praktični pouk za ljudske učitelje, katerega se bode udeleževalo dvanajst učiteljev. Ker je tamošnji adjunkt gosp. Rohrmann obolel, nadomestoval ga bode mej učiteljskim kurzom tajnik kmetijske družbe g. G. Pirč. Deželni odbor imenoval je g. Frana Stuparja, ki je dovršil višjo kmetijsko šolo v Liebwerdi, suplentom na šoli v Grmu.

— Odbor »Slovenskega učiteljskega društva« v Ljubljani vse g. g. odbornike in bližnje ude
uljudno vabi k odborovi seji, katera bo v 25. dan t. m. pop. ob 2. v Virantovi hiši na Šent-
Jakobskem trgu v II. nadstropji.

Št. 537.

okr. š. sv.

Razpis učiteljskih služeb.

V šolskem okraji Kranjskem se bodo stalno oddale sledeče učiteljske službe:

1. na enorazrednici v Besnici s 400 gld. letne plače, 30 gld. opravilne doklade in s
stanovanjem v šoli;

2. na dvorazrednicah na Trati in v Poljanah drugi učiteljski službi s 400 gld. letne
plače in s stanovanjem v šoli;

3. četrta služba s 400 gld. plače na četerorazredni deski šoli v Škofji Loki.

Prošnje, katerim naj se pridenejo spričevala učiteljske sposobnosti in pa dokazi dosedanjega
službovanja, naj se po uradnem potu do 20. avgusta 1887. l. vlagajo pri c. kr. okrajnem šol-
skem svetu v Kranji.

C. kr. okrajni šolski svet v Kranji v 26. dan avgusta 1887. l.

Št. 864.

okr. š. sv.

Na četerorazredni ljudski šoli v Trnovem umestila se bo tretja učiteljska služba s 450 gld. oziroma četrta učiteljska služba s 400 gld. letne plače. Prošnje naj se po postavnem potu vlagajo do 31. avgusta 1887. l. pri podpisanem okr. šol. svetu.

C. k. okrajni šolski svet v Pestoju v 4. dan avgusta 1887. l.

V Kameniškem okraji se bodo stalno ali začasno namestile sledeče učiteljske službe:

1. Na dvorazrednici v Dobu nadučiteljska služba s 500 gld. letne plače, 50 gld. opravilnine in s prostim stanovanjem. 2. Na istej šoli druga učiteljska služba s 400 gld. letne plače in z jedno sobo za stanovanje (za učiteljico ali tudi za učitelja). 3. Na dekliskaj šoli v Kameniku služba učiteljice s 450 gld. letne plače. Prošnje naj se pošiljajo po postavnej poti do dne 15. avgusta t. l. na c. kr. okrajni šolski svet v Kameniku.

Na dvorazredni ljudski šoli pri Dev. M. v Polji (pri Ljubljani) se bo umestila druga učiteljska služba s 400 gld. letne plače. Prošnje se vlagajo do 20. avgusta 1887. l. pri c. kr. okrajnem šolskem svetu Ljubljanske okolice v Ljubljani.

„Slovstvena zgodovina v slovenski ljudski šoli“,

spisal **Janko Leban** (Gradimir), ljudski učitelj.

Ponatis iz „Učiteljskega Tovariša“, dobiva se v **Milic-evi tiskarni** posebej, in stane mehko vezana 30 kr., pod križnim zavitkom 5 kr. več, to je: 35 kr.

☛ Priporočamo jo učiteljem in učencem! ☛

V J. R. Milic-evi tiskarni je ravnokar v **tretjem natisu** na svetlo prišla

Pesmaričica po številkah

za nežno mladino.

Sestavil **Anton Foerster.**

Cena 15 kr., po pošti 2 kr. več.

Vizitnice

na lepem in trdnem papirji, v različnih velikostih, natiskujejo se po najnižji ceni v tiskarnici J. R. Milic-a v Ljubljani. 100 komadov po 40, 50, 60, 70 kr. itd.